

2033 14/11 29: 1. Beh. af F. t. L. om Omdannelse af Hær og Flaade til et Vagtkorps m. m. 2034

[I. A. Hansen.]

har jeg selvfølgelig ment, hvad jeg ogsaa sagde, at vi i saa Tilfælde skulle føre en Kamp mod vedkommende.“

(*Alsing Andersen*: Og saa videre). Der staar intet i det videre, som modsiger eller afsvækker dette i nogen som helst Maade.

I denne Udtalelse af J. C. Christensen, som han fremsætter Dagen efter den anden Udtalelse, man mener at kunne benytte nu, er der ikke Plads hverken for undskyldende eller beklagende Forklaringer om, at han senere i Aarenes Løb ændrede sin Opfattelse. Det lader sig ikke gøre at indrullere ham i Afrusternes Kompagni. Han var aldrig nogen virkelighedsfjern Politiker. J. C. Christensen var aldrig nogen Fantast, han stod med begge sine solide jyske Ben plantet i Virkelighedens Verden, og hans Indsats i Kampen for Danmarks Forsvar staar skrevet med saa stærke Træk i vort Lands politiske Historie, at man kommer til at lade dem staa. Enig eller uenig med ham vil man fra alle Sider være nødt til at erkende, at hans Indsats for Landets Forsvar er en Mands Indsats og ikke en vankelmødig Vendekaabes.

Efter dette lille Korrektiv vender jeg mig til det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen, der begyndte sin Anbefaling af det foreliggende Forslag med at sige, at det er udarbejdet efter de Principper, der i Fortiden er hævdet af Partiet Venstres ledende Mænd, og som senere er fastholdt og ført frem af det radikale Venstre.

Maa jeg spørge det ærede Medlem, hvornaar har Venstres ledende Mænd hævdet det Princip, at Danmark skal gaa til en isoleret Afrustning, hvornaar er det hævdet og af hvem? Ikke af gamle C. Berg. Ikke af J. C. Christensen. Ikke af nogen senere Mand, der har haft nogen ledende Stilling i Venstre. Aldrig af Venstre selv. Jeg henviser altsaa denne Paastand til Postulaternes Verden.

Senere fremsatte det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen en Kritik af vore Udtalelser om vore folkeretlige Forpligtelser og mente, at jeg havde givet en advokatorisk ensidig Fremstilling heraf. Jeg havde, sagde det ærede Medlem, ret ensidigt hæftet mig ved Haagerkonventionerne og forbigaaet, hvad der var passeret senere.

Først og fremmest havde jeg forbigaaet Kellogg-Pagten, som det ærede Medlem synes at tillægge en for Verdensfredens Sikring ganske afgørende Betydning. Man fik, naar man hørte det ærede Medlem tale om Kellogg-Pagten, nærmest det Indtryk, at han tænkte sig fremtidige eventuelle Konflikter mellem Nationerne procederet og paadømt lige saa prompte og elegant, som Konflikter mellem splidagtige Naboer for Tiden procederes og paadømmes ved Københavns Byret.

Jeg kan ganske henholde mig til, hvad det ærede Medlem Hr. Holger Andersen i Gaar havde Lejlighed til at sige om denne Ting. Kellogg-Pagten afskaffer desværre ikke Krig. Det er ikke saa vel. Vi fra vor Side underkender ikke Kellogg-Pagten, vi trækker ikke paa Skuldrene ad den, vi siger ikke, at den intet betyder. Den er et Skridt, forhaabentlig et vigtigt Skridt, paa den lange, trange Vej til Verdensfreden, men Verdensfreden er den ikke. Hvis den var det, havde den højtærede Regering jo ikke i dette Øjeblik nødig at fremsætte Forslag om 18 Mill. Kr. til Varetagelse af Danmarks internationale Forpligtelser under krigerske Konflikter ved vore Grænser eller i vore Farvande.

Kellogg-Pagten afskaffer ikke Krig, den ophæver heller ikke Haagerkonventionerne, lige saa lidt som Folkeforbundspagten gør det. Disse Konventioner bestaar uændret i deres fulde Omfang som internationale Retsregler, og dette erkender da ogsaa Regeringen selv. Som jeg havde Lejlighed til at paavise i min Indledningstale her, danner de selve Grundlaget for det foreliggende Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen indrømmer da ogsaa, at der bliver en lille Mulighed for Krig tilbage, til Trods for Folkeforbundspagten og Kellogg-Pagten. Han siger Sp. 1893 — med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse et kort Citat —:

„Jeg bestrider ikke, at der kan blive et lille Omraade tilbage; der er jo endnu en Mulighed, om end en meget svag Mulighed, for lovlig Krig, i saa Tilfælde kan der maaske blive Anvendelse for disse Bestemmelser, men Omraadet er betydelig indskrænket i Forhold til 1907.